

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI 4/2014, del 4 d'abril, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

PREÀMBUL

La situació economicofinancera mundial ha portat molts països a una situació de dèficit públic sostingut que cal reconduir mitjançant l'adopció de mesures que tendeixin al reequilibri pressupostari. Entre aquestes mesures cal incloure les que suposen un increment d'ingressos fiscals –i, per tant, un esforç social dels qui disposen de més recursos– que ha de respondre als principis d'igualtat i progressivitat. És en aquest marc que es considera que el sector financer hauria de contribuir de manera més substancial a les finances públiques, i així en diversos països europeus s'han introduït tributs addicionals aplicables directament a les entitats financeres. Una de les figures utilitzades ha estat, precisament, un gravamen sobre el passiu de les entitats i, en aquesta línia, el Govern de la Generalitat va aprovar el Decret Llei 5/2012, del 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, el qual va ésser validat el 23 de gener de 2013, sens perjudici que el Parlament també va acordar, de conformitat amb el que estableix l'Estatut d'autonomia, tramitar-lo com a projecte de llei.

D'acord amb l'Estatut d'autonomia, la Generalitat té capacitat per a determinar el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les competències financeres que té atribuïdes, entre les quals hi ha la competència per a establir tributs propis. En tot cas, però, aquesta competència és limitada per la llei orgànica a què fa referència l'article 157 de la Constitució espanyola, la funció de la qual actualment correspon a la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA). Altres comunitats autònomes han creat tributs similars i el Tribunal Constitucional n'ha avalat la constitucionalitat en la Sentència 210/2012, del 14 de novembre.

L'impost grava els dipòsits efectuats pels clients en les entitats de crèdit, sempre que comportin el que s'anomena «obligació de restitució», és a dir, els dipòsits bancaris habituals establerts mitjançant comptes corrents o comptes d'estalvi, a la vista o a termini. Allò que es grava és la captació o la tinença de fons de terceres persones sota la forma de dipòsits en entitats financeres, que són els subjectes passius de l'impost, i a les quals es prohibeix que el repercuteixin en llurs clients. S'hi introdueixen alguns casos de no-subjecció: el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu, el Banc Europeu d'Inversions, l'Institut de Crèdit Oficial, l'Institut Català de Finances, les seccions de crèdits de cooperatives i, amb caràcter general, les autoritats de regulació monetària.

Pel que fa als elements quantificadors del tribut, la base imposable queda fixada en la mitjana aritmètica i trimestral de les partides corresponents als dipòsits de tercers que s'integren al passiu del balanç de les entitats de crèdit, i que corresponguin als dipòsits fets a les seus i les oficines operatives de l'entitat situades a Catalunya. La quota íntegra es determina amb l'aplicació d'una escala de gravamen progressiva de tres trams –fins a 150 milions d'euros, de 150 a 600 milions d'euros i més de 600 milions d'euros–, als quals s'ha d'aplicar el tipus del 0,3%, del 0,4% i del 0,5%, respectivament.

També s'estableixen un seguit de deduccions, algunes de generals –com ara la deducció fixa per cada oficina oberta a Catalunya– i altres d'específiques –com, per exemple, els imports que es destinen a finalitats d'utilitat pública, interès social, interès ambiental i promoció econòmica.

Llevat dels casos que l'entitat de crèdit iniciï l'activitat a Catalunya en una data posterior a l'1 de gener o que la finalitzi en una data anterior al 31 de desembre, el període impositiu és l'any natural i l'impost es merita

CVE-DOGC-A-14097023-2014

l'últim dia del període impositiu. La gestió i la recaptació de l'impost corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans administratius competents en la inspecció de les entitats financeres. Finalment s'estableixen preceptes que regulen aspectes procedimentals del règim sancionador i de la revisió d'actes.

Aquesta llei també inclou disposicions que determinen la continuïtat temporal de la regulació establerta pel Decret llei 5/2012, el qual es manté vigent per bé que la seva aplicabilitat es veu desplaçada en allò que queda substituït per la nova regulació.

Article 1. Naturalesa i objecte

L'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit és un tribut propi de la Generalitat de Catalunya, de naturalesa directa, que grava els dipòsits constituïts pels clients en les entitats de crèdit, per qualsevol negoci i varietat jurídica, sempre que comportin l'obligació de restitució.

Article 2. Àmbit territorial d'aplicació

L'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit és aplicable en l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 3. Fet imposable

El fet imposable de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit és constituït per la captació i tinença de fons de tercers, sigui quina sigui llur naturalesa jurídica, en forma de dipòsits, per part de les entitats a què fa referència l'article 5, sempre que comportin l'obligació de restitució.

Article 4. Supòsits de no-subjecció

No estan subjectes a l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit:

- a) El Banc d'Espanya.
- b) El Banc Central Europeu.
- c) El Banc Europeu d'Inversions.
- d) L'Institut de Crèdit Oficial.
- e) L'Institut Català de Finances.
- f) Les seccions de crèdit de les cooperatives.
- g) Amb caràcter general, les autoritats de regulació monetària.

Article 5. Subjectes passius

1. Són subjectes passius de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, a títol de contribuents, les persones jurídiques que, d'acord amb la normativa aplicable, tenen la consideració d'entitats de crèdit i capten fons de tercers amb obligació de restituir-los, en l'àmbit territorial de Catalunya, sigui per mitjà de llur seu central, sucursals o oficines operatives situades en el dit àmbit territorial.

2. Es prohibeix la repercussió a tercers de la quota de l'impost. No tenen efecte davant l'Administració tributària de Catalunya els pactes que contradiguin aquesta disposició.

Article 6. Base imposable

1. Constitueix la base imposable de l'impost, com a manifestació de la capacitat econòmica, la quantia econòmica total equivalent al resultat de fer la mitjana aritmètica de les dades del final de cada trimestre natural del període impositiu, de les partides P4.2.1 –dipòsits a la vista– i P4.2.2 –dipòsits a termini d'altres sectors residents– del passiu del balanç de les entitats de crèdit que restin incloses, en llurs estats financers

CVE-DOGC-A-14097023-2014

individuals, en la part que correspongui als dipòsits captats per les seus, sucursals i oficines operatives situades en l'àmbit territorial de Catalunya. Aquesta quantia ha d'ésser minorada amb els «ajustaments per valoració» inclosos en la partida 4.2.5 que corresponguin a les dites seus, sucursals i oficines.

2. A l'efecte de determinar els paràmetres d'aquest article, és aplicable el que disposen el títol segon i l'annex 4 de la Circular 4/2004, del 22 de desembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública reservada i models d'estats financers, o la norma que la substitueixi.

Article 7. Tarifa de l'impost

La tarifa de l'impost es compon dels tipus tributaris aplicables a la base imposable establerts en l'escala de gravamen següent:

Base imposable màxima (en euros)	Quota íntegra (en euros)	Resta base imposable fins euros	Tipus aplicable (percentatge)
–	–	150.000.000	0,3
150.000.000	450.000	600.000.000	0,4
600.000.000	2.250.000	en endavant	0,5

Article 8. Deduccions

1. Són deduïbles de la quota íntegra, amb caràcter general, de la manera establerta per reglament, les quantitats anuals següents:

- a) 200.000 euros si el domicili social de l'entitat de crèdit és a Catalunya.
- b) 4.000 euros per cada sucursal o oficina operativa situada en l'àmbit territorial de Catalunya, que s'eleva a 8.000 euros si la sucursal o l'oficina està situada en municipis amb una població inferior a 2.000 habitants, d'acord amb el padró.

2. A més del que estableix l'apartat 1, també són deduïbles, amb l'acord previ amb el departament competent en matèria pressupostària en els termes que s'estableixin per reglament, els imports següents:

- a) Els imports que es destinen, en els termes de la llei de pressupostos de cada exercici i en l'àmbit territorial de Catalunya, a finalitats d'utilitat pública, d'interès social, d'interès ambiental o de promoció econòmica.
- b) Els imports destinats directament pel subjecte passiu a activitats socials fetes en el territori de Catalunya, i també les aportacions a fundacions especials per activitat social feta en el mateix territori. Si l'entitat financera és controlada per una caixa d'estalvis o una fundació bancària, és deduïble l'import de l'aportació que aquesta última destini a l'activitat social feta en el territori de Catalunya, amb el límit de la suma del dividend pagat per l'entitat financera a la caixa d'estalvis o fundació bancària i de les altres aportacions efectuades per l'entitat financera en el mateix període impositiu a favor de la caixa o fundació.

3. Amb relació al que disposa l'apartat 2, per a aplicar les deduccions cal que les quantitats amb dret a deducció siguin efectivament una despesa real per a l'entitat o, amb la transferència corresponent prèvia, ho siguin per a altres entitats dependents d'aquesta. Si es tracta de despeses pluriennals, es pot deduir la quantitat efectivament invertida en cada exercici o deduir la totalitat de l'import de la inversió en el primer període impositiu, sempre que en aquest darrer cas l'execució de la despesa o inversió es faci dins els dos anys immediatament següents, sens perjudici de les liquidacions que, per al cas d'incompliment de la justificació, puguin girar-se, amb els interessos de demora corresponents i les sancions que en aquest cas siguin pertinents.

Article 9. Quota tributària

1. La quota íntegra és el resultat d'aplicar a la base imposable l'escala de gravamen establerta per l'article 7.

CVE-DOGC-A-14097023-2014

2. La quota líquida és el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions establertes per l'article 8. La quota líquida no pot tenir un valor inferior a 0 euros.

Article 10. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.
2. Si l'inici de l'activitat de les entitats de crèdit s'esdevé en una data posterior a l'1 de gener, el període impositiu comprèn des de la data de l'inici de l'activitat fins al 31 de desembre del mateix any. En el cas que s'extingeixi la personalitat jurídica de l'entitat de crèdit o que la seu central, les sucursals o les oficines operatives deixin d'estar situades en el territori de Catalunya, el període impositiu comprèn des de l'1 de gener fins a la data efectiva de l'extinció de la personalitat jurídica o de la clausura de la seu, les sucursals o les oficines.
3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 11. Autoliquidació

1. Les entitats financeres estan obligades a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés corresponent dins el termini que es fixi per reglament.
2. L'autoliquidació ha d'anar acompanyada dels llistats que es determinin per reglament, amb informació relativa al saldo final de cada un dels quatre darrers trimestres naturals de cada seu central, sucursal i oficina operativa de l'entitat que estigui situada a Catalunya, desglossada per modalitats. Les entitats no es poden emparar en el secret bancari per a ometre dades en la dita informació.
3. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per mitjà d'un ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria tributària.

Article 12. Gestió, recaptació i inspecció

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que estableix la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents per raó dels establiments financers que són objecte de control.

Article 13. Infraccions i sancions

1. Les infraccions tributàries es tipifiquen i se sancionen d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 58/2003, del 17 de desembre, general tributària, i les normes reglamentàries que la despleguen.
2. Les sancions han d'ésser imposades pels òrgans competents de l'Agència Tributària de Catalunya.
3. La deslocalització de dipòsits provinents d'oficines situades en el territori de Catalunya que es comptabilitzin en oficines situades fora d'aquest territori es tipifica com a infracció molt greu.
4. La sanció tributària corresponent a la infracció per deslocalització de dipòsits ha d'ésser igual al 50% de la quota deixada d'ingressar per aquest concepte. En cas de reincidència, la sanció pot arribar al 100% de la quota deixada d'ingressar.

Article 14. Recursos i reclamacions

Contra els actes de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dictats en l'àmbit de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit es pot interposar un recurs de reposició potestatiu o una reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances.

Disposicions addicionals

Primera. Normativa supletòria

En l'aplicació d'aquest tribut regeix supletòriament la Llei general tributària i les normes complementàries que la desenvolupen.

Segona. Obligacions nascudes del Decret Llei 5/2012

1. L'obligació de contribuir i la resta d'obligacions dels contribuents i subjectes passius de l'impost que van néixer com a conseqüència de l'entrada en vigor del Decret Llei 5/2012, del 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, són exigibles en els termes establerts per aquesta llei a partir de la data en què entri en vigor.

2. Sens perjudici del que estableix l'article 11, els subjectes passius han de presentar i ingressar l'autoliquidació de l'impost corresponent a l'exercici del 2013 entre l'1 i el 20 d'octubre de 2014.

Disposició final

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, amb relació als exercicis que a la seva entrada en vigor ja hagin iniciat llur període impositiu, també és aplicable aquesta llei, llevat que resulti més favorable per als contribuents l'aplicació del que disposa el Decret Llei 5/2012, del 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 4 d'abril de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

Andreu Mas-Colell

Conseller d'Economia i Coneixement

(14.097.023)